DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W KRAKOWIE

Kraków, 15 czerwca 1957 Nr 5 Poz. 22—24

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.
PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

22

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z dnia 3-go maja 1957 r.

o obowiązku poszukiwania i zwalczania stonki ziemniaczanej na terenie województwa krakowskiego w roku 1957.

Na podstawie Rozporządzenia Ministrów Rolnictwa i Zdrowia z dnia 24 kwietnia 1957 roku w sprawie zwalczania stonki ziemniaczanej oraz ustawy z dnia 19 listopada 1956 roku o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz. U. R. P. Nr 55 poz. 253) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie zarządza co następuje:

Wprowadza się obowiązek na terenie całego województwa:

1) systematycznego odchwaszczania upraw ziemniaczanych;
2) stałego niszczenia samosiewów ziemniaczanych na zeszłorocznych ziemniaczyskach i kopcowiskach, celem zupełnej likwidacji samosiewów ziemniaczanych;
3) przeprowadzania indywidualnych poszukiwań stonki ziemniaczanej przynajmniej raz w tygodniu od chwili wzejścia ziemniaków aż do okresu wykopek;
4) przeprowadzenia przy pomocy wiejskich drużyn poszukiwaczy składających się z conajmniej 10-ciu osób w każdej drużynie 4 lustracji ogólnych.

W powiatach: Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Dąbrowa Tarnowska, Kraków, Miechów, Myślenice, Nowy Sącz, Olkusz, Oświęcim, Proszowice, Tarnów, Wadowice:

I poszukiwanie w dniu 28 maja 1957 roku
II poszukiwanie w dniu 14 czerwca 1957 roku
III poszukiwanie w dniu 3 lipca 1957 roku
IV poszukiwanie w dniu 26 lipca 1957 roku.

W powiatach: Limanowa, Nowy Targ, Sucha, Żywiec:

I poszukiwanie w dniu 7 czerwca 1957 roku
II poszukiwanie w dniu 19 czerwca 1957 roku
III poszukiwanie w dniu 12 lipca 1957 roku
IV poszukiwanie w dniu 2 sierpnia 1957 roku.

W razie niepogody w wyznaczonym terminie lustracje należy przeprowadzić w najbliższy dzień pogodny.

5) W czasie pierwszej lustracji ogólnej winny być skontrolowane wszystkie zeszłoroczne ziemniaczyska i kopcowiska, celem stwierdzenia, czy użytkownicy usunęli samosiejki ziemniaczane. W następnych lustracjach ogólnych należy kontrolą objąć wszystkie te zeszłoroczne pola ziemniaczane, do których dostęp będzie jeszcze możliwy;
6) W poszukiwaniu stonki ziemniaczanej (indywidualnych i powszechnych) obowiązani są wziąć udział wszyscy właściciele i użytkownicy upraw ziemniaczanych, pomidorów, przeznaczając do tej akcji przynajmniej jedną osobę z gospodarstwa. Lustracje upraw ziemniaczanych odbywać się powinny w godzinach od 9-tej do 16-tej;
7) W wypadku znalezienia stonki ziemniaczanej lub podejrzenia co do występowania tego szkodnika, należy w ciągu 24-ch godzin powiadomić o tym Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej;
8) Zakazuje się przenoszenia z pól zarażonych żywych okazów stonki ziemniaczanej, larw i złóż jaj, jak również przetrzymywania, przewożenia i przesyłania szkodnika;
9) Osoby uchylające się od obowiązku udziału w akcji zwalczania stonki ziemniaczanej, a w szczególności wzięcia udziału w drużynach poszukiwaczy do zwalczania stonki będą pociągane do odpowiedzialności karnej w trybie karno-administracyjnym z art. 12 Ustawy z dnia 19 listopada 1956 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz.U.P.R.L. Nr 55 poz. 253).

Stosownie do postanowień tej ustawy wykroczenia te zagrożone są pod karą aresztu 3-ch miesięcy i grzywny do 4.500 zł lub jedną z tych kar.

Za Prezydium R. N.:

Mgr Budziwojski Maksymilian
Sekretarz Prezydium

Nagórzański Józef
Przewodniczący Prezydium

23

UCHWAŁA Nr 23/II/57

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z dnia 4 maja 1957 r.

w sprawie rozwoju wsi krakowskiej.

Sytuacja wsi krakowskiej mimo wysokiego stopnia uprzemysłowienia województwa krakowskiego, z uwagi na bar-

dzo dużą gęstość zaludnienia i znaczne rozdrobnienie gospodarki chłopskiej jest w dalszym ciągu trudna. Dla stworzenia wsi krakowskiej co najmniej średnich warunków, jakie posiadają chłopi w kraju dla swojego rozwoju (w wojew. krakowskim przypada obecnie średnio na rodzinę 2,5 hektara użytków rolnych, zaś w kraju, 6 ha), należy dążyć do poprawy struktury gospodarki rolnej i sytuacji ekonomicznej wsi przede wszystkim poprzez intensyfikację produkcji rolnej, a ponadto poprzez rozwój innych działów produkcyjnych dla zatrudnienia nadwyżek ludnościowych.

Głównym źródłem zatrudnienia tych nadwyżek winna być rozbudowa przemysłu terenowego opartego o miejscowe surowce. W szczególności chodzi o rozwój przetwórczego przemysłu spożywczego, materiałów budowlanych oraz chałupnictwo i rzemiosło. Równolegle winny być rozwinięte w szerokim zakresie prace nad rozbudową dróg i melioracji rolnych. Ponadto rozbudowa usług wczasowo-uzdrowiskowych oraz odpływ na Ziemie Zachodnie winny pomóc w rozładowaniu nadwyżek ludnościowych.

Dla realizacji programu dalszego rozwoju wsi krakowskiej Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium WRN do opracowania szczegółowych wniosków w oparciu o poniższe wytyczne:

I. W zakresie przebudowy struktury wsi i ustroju rolnego.

Poprawę struktury wsi osiągnie się przez odpływ części ludności na osiedlenie w terenach wykazujących jeszcze chłonność, a ponadto przez odpływ do przemysłu, aktywizację terenu, rozwój spółdzielczości produkcyjnej oraz przez komasację i intensyfikację rolnictwa.

Po zakończeniu prac klasyfikacyjnych jako najpilniejszych, Prezydium WRN winno rozważyć możliwość i w naszych warunkach ekonomiczną celowość przeprowadzenia prac komasacyjnych.

W tej sprawie Prezydium WRN do końca br. winno opracować konkretne wnioski.

Dla stworzenia większych gospodarstw, umożliwiających stosowanie nowoczesnych metod gospodarowania, należy w dalszym ciągu popierać organizowanie się chłopów w spółdzielnie produkcyjne lub inne zespoły przy ścisłym przestrzeganiu zasady pełnej dobrowolności i zdrowych podstaw gospodarczych. Dla usprawnienia dokonywania wymiany gruntów w spółdzielniach produkcyjnych, spowodowanie przyśpieszenia zmiany przepisów przez Ministerstwo Rolnictwo, zapowiedzianej w Uchwale Prezydium Rządu z dnia 3 października 1956 r.

Prezydium WRN wystąpi do Ministerstwa Rolnictwa o przyśpieszenie wydania przepisów regulujących obrót ziemią. Ponadto Ministerstwo Rolnictwa winno wystąpić do Prezydium Rządu o zmianę dekretu uwłaszczenia dzierżawców w kierunku stworzenia rezerwy gruntowej na cele budownictwa społecznego na wsi.

II. W zakresie podnoszenia produkcji rolnej.

1. W dalszym oddziaływaniu na podnoszenie produkcji rolnej w województwie krakowskim należy położyć nacisk, aby zaznaczające się naturalne kierunki produkcyjne w poszczególnych strefach były nie tylko zachowane, ale nadal rozwijane i w tym celu trzeba usunąć wszystkie czynniki hamujące ten rozwój. I tak w północnych terenach województwa należy zwiększać uprawę roślin przemysłowych i nasiennych, w pasie środkowym i w ciepłych dolinach śródgórskich należy rozwijać uprawy warzyw i podnosić produkcję mleka i mięsa, na pogórzu należy popierać dalszy rozwój sadownictwa, zaś w powiatach górskich intensyfikować hodowlę bydła.

2 W celu wygospodarowania dodatkowych ilości składników pokarmowych, dotychczas traconych wskutek braku urządzeń i złego przechowywania nawozów naturalnych w ilości około 15.000 ton rocznie w czystym składniku, co pozwoliłoby na uzyskanie dodatkowej produkcji rolnej wartości około 70.000 ton zboża, należy przyśpieszyć budowę gnojowni glinobitych oraz cementowych zbiorników na gnojówkę i na ten cel przeznaczyć z puli budownictwa 15.000 ton cementu rocznie.

3. Ponieważ z braku dostatecznej liczby większych gospodarstw rolnych w naszym województwie deficyt zbóż kwalifikowanych wynosi około 50% i może być zmniejszony w najbliższym okresie do 40%, należy zobowiązać Centralę Nasienną do zapewnienia brakujących ilości przez zawarcie umów kontraktacyjnych na produkcję z obszaru około 2.000 ha w PGR na terenie województw o zbliżonych warunkach glebowo-klimatycznych, jak np. na terenie województwa wrocławskiego i opolskiego. Ponadto należy rozwijać produkcję nasion w blokach nasiennych w gospodarce chłopskiej zarówno w stopniu oryginałów jak i dalszych odsiewów tak, by była zapewniona 4-letnia odnowa materiału siewnego. Należy również dla podniesienia opłacalności gospodarstw chłopskich i zwiększenia produkcji nasion wystąpić do Ministerstwa Rolnictwa o zwiększenie planu kontraktacji upraw nasiennych, przyjmując możliwości zwiększenia tego planu w roku 1958 o co najmniej 1.500 ha. Z uwagi na mały obszar będący w posiadaniu PGR w woj. krakowskim, należy w pełni areał ten utrzymać i wykorzystać do produkcji kwalifikowanych materiałów siewnych i materiału zarodowego na potrzeby województwa krakowskiego.

4. Województwo krakowskie powinno w pełni zabezpieczyć z własnej produkcji swoje potrzeby nasion roślin pastewnych, a przede wszystkim roślin motylkowych i traw. W związku z tym należy zobowiązać Centralę Nasienną do opracowania planu produkcji i zawarcia umów kontraktacyjnych w oparciu o opłacalne ceny dla producenta.

5. Dla ekonomicznej gospodarki nawozami mineralnymi należy dopilnować, aby WZR — Stacja Chemiczna zakończyła cykl badań gleb w ciągu najbliższych 5-ciu lat.

Celem pokrycia potrzeb na wapno nawozowe, wynoszących co najmniej 80.000 ton rocznie, należy zorganizować produkcję wapna tak, aby potrzeby te mogły być zaspokojone w pełni w ciągu najbliższych trzech lat. Plan w tym zakresie Prezydium WRN przedłoży na sesji przeznaczonej na uchwalenie planu i budżetu na 1950 r.

6. Uznając, że sadownictwo i warzywnictwo odgrywa poważną rolę w intensyfikacji produkcji rolnej, należy zapewnić dla zaplanowanego wzrostu do 7 mil. sztuk liczby drzew owocowych w 5-letnim planie niezbędny kredyt bankowy na zakładanie szkółek i nowe nasadzenia, w wysokości 2,5 mil. zł rocznie. Dla rozwoju produkcji szklarniowej warzyw należy uruchomić dla ogrodników niezbędny kredyt oraz przydział materiałów budowlanych. Stwierdza się, że ustalono potrzeby w zakresie ochrony roślin i magazynów na owoce i warzywa, zawarte w uchwale WRN w sprawie rozwoju sadownictwa i warzywnictwa z 1954 roku nie zostały w pełni zaspokojone z braku dostatecznej produkcji aparatury i środków oraz nakładów inwestycyjnych. Dlatego też Prezydium WRN winno przedsięwziąć energiczne kroki w celu wykonania powyższej uchwały.

7. Uznając, że pełne wykorzystanie rezerw wydatnie może podnieść wydajność produkcji roślinnej, należy jednak zaznaczyć, że wzrost ten nie osiągnie dostatecznie wysokiego poziomu bez wydatnego zwiększenia nawożenia mineralnego.

Obecnie średnio na 1 ha użytków rolnych przypada w woj. krakowskim 28 kg w czystym składniku, podczas, gdy dla likwidacji deficytu zbożowego i wzrostu produkcji pasz do poziomu niezbędnego winno wynosić co najmniej 100 kg. W związku z tym Prezydium WRN winno wystąpić z wnioskiem do Ministerstwa Rolnictwa o znaczne zwiększenie przydziału nawozów dla potrzeb województwa krakowskiego, biorąc również pod uwagę konieczność nawożenia znacznego obszaru użytków zielonych, oraz fakt, że dotychczasowy przydział nawozów tylko na grunta orne jest dla województwa krakowskiego o 3,5 kg na 1 ha niższy od średniej krajowej, a o 33,6 kg niższy od przydziału dla województwa opolskiego.

III. W zakresie melioracji.

Zważywszy, że gleby podkarpackie województwa krakowskiego wykazują duże potrzeby pod względem regulacji stosunków wodnych, należy dla podniesienia ich wydajności znacznie przyśpieszyć tempo prac melioracyjnych.

Na czoło wysuwa się zagadnienie melioracji gruntów ornych, szczególnie przez drenowanie. Dla zdrenowania wszystkich gruntów wymagających tego rodzaju melioracji w okresie 50 lat (czasokres amortyzacyjny), należy w wojew. krakowskim drenować rocznie około 6.000 ha. Wykonanie tak zwiększonego zakresu robót drenarskich wymaga jednak dużej mobilizacji chłopów i pomocy Państwa. Prace te winny być prowadzone w oparciu o organizowane spółki wodne i drenarskie zajmujące się organizacją robót, mobilizację środków materiałowych i finansowych. Pomoc Państwa w pracach drenarskich winna sięgać 60% ogólnych kosztów. Ponadto potrzebna tu jest pomoc kredytowa dla gospodarstw słabych.

Realizacja tych zadań wymaga wyprodukowania przez przemysł ceramiczny około 20 milionów sztuk sączków rocznie.

W związku z tym zobowiązuje się Prezydium WRN do rozważenia możliwości zwiększenia produkcji sączków (bez zmniejszenia produkcji materiałów budowlanych) zarówno w istniejących, jak i nowo uruchomionych zakładach. W tej sprawie należy opracować i przedłożyć konkretny program na sesji przeznaczonej na uchwalenie planu i budżetu na rok 1958.

IV. W zakresie mechanizacji prac w rolnictwie.

Konieczne jest właściwe ustawienie pracy Państwowych Ośrodków Maszynowych oraz zaopatrzenie chłopskiej gospodarki indywidualnej w odpowiednie maszyny i narzędzia rolnicze.

W pierwszym rzędzie należy zaopatrzyć POM-y w odpowiednie zestawy maszyn przystosowanych do terenu i wielkości gospodarstw. W szczególności należy je zaopatrzyć w lekkie traktory typu „Zetor" K. 25 i Super.

Nieprzydatne maszyny należy przerzucić na inne tereny, gdzie mogłyby być lepiej wykorzystane.

POM-y winny zatrzymać tylko motorową aparaturę ochrony roślin, zaś sprzęt konno motorowy i konny winien być przekazany Kółkom Rolniczym. Praca POM-ów winna być oparta o pełny rozrachunek gospodarczy i nie powinna być deficytowa. Dla realizacji tych postulatów Prezydium WRN wystąpi z odpowiednimi wnioskami do Ministerstwa Rolnictwa.

V. W zakresie hodowli zwierzęcej.

Dla podniesienia jakości pogłowia i zwiększenia jego wydajności należy rozszerzyć ocenę użytkowości materiału żeńskiego o dalsze 5.000 krów i w tym celu Prezydium WRN w ramach posiadanych etatów w rolnictwie zwiększy ilość instruktorów użytkowości o 20.

Należy również w pełni wykorzystać istniejące placówki inseminacyjne.

Dla przedłużenia okresu użytkowania rozpłodników, należy wystąpić o zmianę przepisów odnośnie kredytowania, aby w miejsce kredytów umarzalnych — wprowadzić system premiowania hodowców, co przyczyni się do zwiększenia pogłowia sztuk wartościowych i zapobiegnie przedterminowemu eliminowaniu ich z hodowli.

VI. W zakresie potrzeb budownictwa na wsi.

Potrzeby budownictwa mieszkalnego i gospodarczego na wsi w województwie krakowskim wyrażają się rocznie w liczbie około 17.000 budynków, podczas, gdy liczba wydanych zezwoleń wynosi około 13.000, a realizacja około 5.000 budynków rocznie z przydzielonego materiału.

Dla zahamowania dalszej dekapitalizacji budynków oraz stworzenia warunków rozwojowych należy położyć zasadniczy nacisk na produkcję i zaopatrzenie wsi w materiały budowlane.

Z uwagi na trudności w produkcji cegły należy położyć nacisk na budownictwo żużlo-betonowe.

Na te cele należy zabezpieczyć rocznie około 120.000 ton cementu, a w tym na silosy 10 tys. i na zbiorniki na gnojówkę 15.000 ton (obecny roczny przydział na te cele wynosi ok. 95.000 ton). Wobec tego Prezydium WRN winno wystąpić o przydział dodatkowy ok. 25.000 ton cementu rocznie dla gospodarki indywidualnej.

Zobowiązać Prezydium WRN do opracowania w ciągu miesiąca planu zaopatrzenia zespołów wypalania cegły w węgiel. Zobowiązać Prezydium WRN do opracowania wniosków w zakresie wydawania przepisów normujących planową zabudowę wsi.

Zaleca się Zarządom Powiatowych Związków Kółek Rolniczych roztoczenie opieki nad inicjatywą ludności wiejskiej oraz udzielanie jej pomocy organizacyjnej w zakresie:

— tworzenia przy Kółkach Rolniczych prostych form organizacji zaopatrzenia i zbytu dla wyrobów przemysłu ludowego i domowego, celem eliminowania tą drogą handlarzy i pośredników spekulujących tymi wyrobami;

— organizowania wiejskich zespołów ludności dla produkcji materiałów budowlanych, zwłaszcza prefabrykatów dla potrzeb budownictwa mieszkalnego i gospodarczego.

VII. W zakresie rozwoju przemysłu terenowego, rzemiosła i chałupnictwa.

Dla aktywizacji terenu przez dalszy rozwój przemysłu terenowego, rzemiosła i chałupnictwa na bazie surowców lokalnych należy opracować program prac w tym zakresie i przedłożyć go na najbliższej jesiennej sesji WRN.

Prezydium WRN winno wystąpić z wnioskiem do Ministerstwa Przemysłu Rolnego i Spożywczego o przyśpieszenie wydania decyzji w sprawie uchylenia zarządu państwowego nad małymi młynami gospodarczymi, a to zgodnie z podjętymi w tej sprawie uchwałami Prezydium WRN Nr 17/II/57 z 31. I. 1957 r., Nr 30/V/57 z 28. II. 1957 r. i innymi.

VIII. W zakresie dróg.

Prezydium WRN winno opracować w ciągu 2 miesięcy program dotyczący dróg, przy czym należy przewidzieć zniesienie szarwarku, a w jego miejsce wprowadzenie stałych opłat na rzecz Funduszu Drogowego i wprowadzenie opłat od użytkowników nadmiernie eksploatujących drogi.

22. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna pod nazwą „Spójnia“ w miejscowości Biurków Wielki pow. Proszowice została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

23. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna w miejscowości Sierbowice pow. Olkusz została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

24. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna w miejscowości Minoga pow. Olkusz została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

25. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna im. „Generała Świerczewskiego“ w miejscowości Stara Wieś pow. Limanowa została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

26. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna pod nazwą „Dziesięciolecie Polski Ludowej“ w miejscowości Świdnik pow. Limanowa została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

27. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna pod nazwą „Zwycięstwo“ w miejscowości Słopnice pow. Limanowa została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

28. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna pod nazwą „Zgoda“ w miejscowości Młoszowa pow. Chrzanów została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

29. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna pod nazwą „Przyszłość“ w miejscowości Polany, pow. Nowy Sącz, została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

30. Stosownie do art. 71 ust. 3 uchwały o spółdzielniach — podaje się, że spółdzielnia produkcyjna pod nazwą „Sojusz“ w miejscowości Lipowe-Sowliny, pow. Limanowa, została dwoma uchwałami walnego zgromadzenia członków spółdzielni rozwiązana i przeszła w stan likwidacji. Wzywa się wierzycieli spółdzielni, aby najpóźniej w ciągu 6 miesięcy zgłosili wszystkie swoje roszczenia pod adresem spółdzielni.

Zmiany terytorialne
Urzędów Pocztowo-Telekomunikacyjnych

Z dniem 11 maja 1957 r. został zwinięty urząd pocztowo-telekomunikacyjny VII klasy Jawornik k/Myślenic.

Gromadę Jawornik z przyległymi przysiółkami przyłączono do zamiejscowego obszaru Upt. Myślenice.

Prenumerata roczna wynosi 18 zł. — Półroczna 10 zł.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy do Narodowego Banku Polskiego Oddział IV Kraków na konto Nr 708-95/1-308 Dział 5 Rozdział 17 dochody budżetu terenowego. — Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego Wojew. Rady Nar. należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. — Drobne ogłoszenia o utracie dokumentów ryczałt 10.50 zł od jednego dokumentu oraz po 1,50 zł od każdego dalszego dokumentu.

ODBIORCA : **Opłata pocztowa uiszczona gotówką**

Adres Redakcji i Administracji: „Dziennik Urzędowy W. R. N.“, Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Drukarnia Związkowa. Kraków, ul. Mikołajska 13.
Nr zam. 2715/57 — M-10 — Nakł. 1.600
Cena egzempl. 2.10 zł.